

# A FÉNY VÁROSA

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 10. szám, 2018. március 9.

Nem Párizs, dehogy!

Mátészalka.

A Kossuth rádió *Vasárnapi újság* című, kínosan tárgyilagos műsorában március 4-én dr. Hanusi Péter mátészalkai polgármester beszélt Zsoldos Barnabásnak arról, hogy letették a Kálvin János Református Általános Iskola új, 986 millió forintból megvalósuló tornacsarnokának alapkövét, mely tornacsarnokkal, hangsúlyozta felelősségteljesen az előljáró, mindközönségesen a keresztény Európa is épül; akinek ez túl merész következtetés lenne, jusson eszébe, hogy Kálvin az *Institutió*ban mily sokszor beszél a mindennapi testnevelés szükségességéről. Megtudtuk, hogy a város spirituálisan eddig is a fény városa volt, hisz a barátság fénye, a szeretet fénye, az Isten fénye ragyogja be, és hamarosan „a maga fizikai valójában” is az lesz, mert a közvilágítás megújul – azt mondani se kell, nem is mondták, a március 3-i *Népszavában* olvastam, hogy a „kormány hozzájárulásával felvett bankhitelből kiírt pályázaton” még tavaly decemberben az Elíos nyert.

Életemben nem jártam Mátészalkán, nem akarom megbántani az ott élőket, minden további nélkül el tudom képzelni, hogy a szeretet fénye ragyogja be a várost, éppúgy, mint Szabolcsot, Borsodot és egyáltalán, egész Magyarországot általában. Azt is el tudom képzelni, hogy az Elíos lámpáinak vakító fényében aludni sem lesz majd könnyű arrafelé, úgy kell majd kitalálni, mivel kábítsák a népet.

Viszont a város csak *lesz* a fény városa. Addig talán használják ezt a kifejezést még a franciák, utána pedig térjenek át a *Nyugat Mátészalkája* elnevezésre; mindenki tudni fogja, mire gondoljon.